

Kritika pracovného materiálu Amazonskej synody kardinálom Brandmüllerom

kardinál Walter Brandmüller

18. júla 2019 ✝ Cirkev ✝ Amazonská synoda

Kardinál Walter Brandmüller zverejnil svoje stanovisko k pracovnému dokumentu (*Instrumentum Laboris*) vypracovanému pre nadchádzajúcu Pan-amazonskú synodu. Nazval ho „heretickým“ a v rozpore s Božím zjavením. Vyzval vedúcich predstaviteľov Cirkvi, aby ho „odmietli“ so „všetkou rozhodnosťou“.

Foto: kardinal Brandmüller

„Treba dôrazne povedať, že *Instrumentum Laboris* je v rozpore so záväzným učením Cirkvi v kľúčových veciach, a preto ho treba označiť za heretický,“ napísal 90-ročný nemecký prelát v nižšie uvedenom dokumente, ktorý bol zverejnený súčasne na stránke LifeSiteNews a Kath.net.

„Keďže sa tu spochybňuje či dokonca mylne chápe Božie zjavenie, treba hovoriť aj o apostáze,“ uviedol kardinál Brandmüller, uznávaný odborník v oblasti cirkevných dejín.

Katechizmus Katolíckej cirkvi (2089) definuje „herézu“ ako „tvrdošijné popieranie, po prijatí krstu, nejakej pravdy, ktorú treba veriť božskou a katolíckou vierou, alebo tvrdošijné pochybovanie o nej.“ Ten istý odsek (2089) ďalej definuje „apostázu“ ako „úplné odvrhnutie kresťanskej viery.“

Kardinál povedal, že synoda v regióne s relatívne nízkym počtom obyvateľov, ktorý je o polovicu menší ako Mexico City, vzbudzuje „podozrenie o jej skutočných zámeroch“.

Pýta sa, prečo takmer tri štvrtiny tém, ktorými sa tento pracovný dokument zo 17. júna 2019 určený pre októbrovú synodu zaoberá, **sa iba okrajovo týkajú „evanjelií a Cirkvi“**.

Kardinála zaráža „veľmi pozitívne hodnotenie prírodných náboženstiev, vrátane medicínskych praktík domorodých liečiteľov, dokonca vyzdvihovanie ich mýticko-náboženských praktík a foriem kultov,“ s tým, že podľa neho „samotný pojem inkulturácie je v dokumente zvrátený.“

Kardinál Brandmüller ďalej kritizuje pracovný dokument aj za to, že sa usiluje presadiť „zrušenie celibátu“ a pripravuje cestu ku „kňazstvu žien“.

„Nie je možné skryť, že „synoda“ chce pomôcť presadeniu dvoch bodov, ktoré doteraz neboli nikdy realizované, a ktoré sú srdcovou záležitosťou niektorých jej účastníkov: zrušenie celibátu a kňazstvo žien – na začiatok by im stačil ženský diakonát. V každom prípade ide o „akceptovanie centrálnej úlohy, ktorú majú ženy v amazonskej Cirkvi“ (129a3). Podobným spôsobom sa teraz „otvárajú nové priestory na vytvorenie nových foriem služby v Cirkvi, pretože si to vyžaduje daný historický moment. Je čas počúvať hlas Amazonského regiónu... (č. 43),“ napísal.

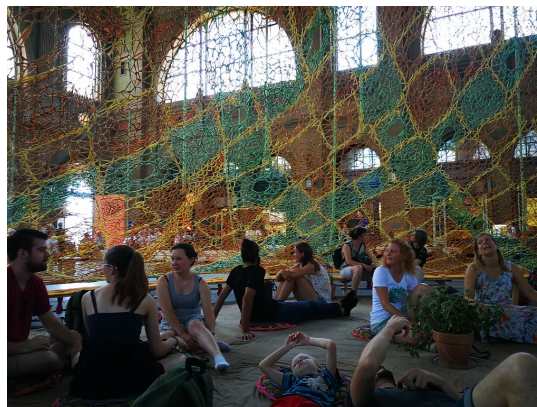
Kardinál uviedol, že pápež Ján Pavol II. už „z najvyššej pozície učiteľského úradu vyhlásil, že Cirkev si nepriznáva moc pripustiť ženy k vysviacke.“ Vo svojom apoštolskom liste *Ordinatio Sacerdotalis* z roku 1994 Ján Pavol II. vyhlásil, že Cirkev „nijako nemá moc udeľovať kňazskú vysviacku ženám a že toto rozhodnutie majú s definitívnou platnosťou prijať všetci veriaci Cirkvi.“

Nemecký prelát ďalej kritizoval pracovný dokument za to, že predstavuje „priamy útok na hierarchické sviatostné zriadenie Cirkvi, keď sa v ňom objavuje návrh, či by nebolo vhodné prehodnotiť zásadu, podľa ktorej „výkon jurisdikcie (súdnej právomoci) musí byť vo všetkých oblastiach (sviatostnej, súdnej, administratívnej) permanentným spôsobom viazaný na sviatosť kňazstva (č. 127).

Na záver Brandmüller uviedol, že dokument je prejavom „novej formy klasického modernizmu zo začiatku 20. storočia“ súvisiaceho s falošným chápaním vývoja dogmy, ktoré je v „ostrom protiklade s učením katolíckej Cirkvi“.

Preto niektoré aspekty pracovného dokumentu treba hodnotiť buď ako „heretické“, alebo dokonca ako formu „apostázy“, uviedol.

Pracovný dokument „*Instrumentum Laboris*“ vypracovaný pre amazonskú synodu predstavuje útok na základy viery, aký bol doteraz nepredstaviteľný. Preto ho treba so všetkou rozhodnosťou odmietnuť,“ dodal.

Zdroj: flickr.com

Kritika *Instrumentum Laboris* Amazonskej synody

Kardinál Walter Brandmüller

27. jún 2019

Úvod

Je udivujúce, že na rozdiel od doterajších zhromaždení sa nadchádzajúca synoda biskupov o Amazónii bude zaoberať výlučne regiónom, ktorého počet obyvateľov (štyri milióny) je zanedbateľný voči počtu obyvateľov napr. v Mexico City. To nevdojak vyvoláva podozrenie o skutočných zámeroch, ktoré by sa mali skrytým spôsobom realizovať na októbrovom zhromaždení. Treba sa však pozrieť najmä na to, akú predstavu o náboženstve, kresťanstve a Cirkvi nedávno zverejnený dokument *Instrumentum Laboris* predkladá. Pozrime sa na to bližšie.

Prečo synoda venovaná tomuto regiónu?

Najprv si položíme otázku, prečo sa synoda biskupov má zaoberať témami, ktoré sa v najlepšom prípade (ako je tomu v prípade troch štvrtín *Instrumentum Laboris*) evanjelií a Cirkvi týkajú iba okrajovo. Je zrejmé, že zo strany synody ide o **zasahovanie do čisto sekulárnych záležitostí brazílskeho štátu a spoločnosti. Čo má ekológia, ekonomika a politika spoločné s poslaním a misiou Cirkvi?**

A čo je ešte dôležitejšie: na základe akej odbornej kompetencie je cirkevná synoda biskupov oprávnená vyjadrovať sa k týmto otázkam?

Ak by to synoda biskupov naozaj urobila, týmto **aktom klerikálnej domýšľavosti**, ktorý by štátne orgány museli odmietnuť, by jednoznačne prekročila svoje kompetencie.

O prírodných náboženstvách a inkulturácii

Instrumentum Laboris veľmi pozitívne hodnotí prírodné náboženstvá, vrátane ich liečiteľských praktík a pod., ba dokonca aj ich mýticko-náboženské praktiky a formy kultov“. Napríklad v rámci výzvy k harmónii s prírodou sa hovorí aj o „dialógu s duchmi“ (č. 75).

Nejde tu iba o rousseauovský či osvietenický ideál „ušľachtilého divocha“ postavený ako kontrast voči dekadentným Európanom. Táto myšlienková línia pokračuje až do 20. storočia a vrcholí panteistickým zbožňovaním prírody. Hermann Claudius (1913) zložil hymnu Hnutia socialistického robotníka, „Keď kráčame bok po boku... V jednom verši stojí: „Zeleň briez a zeleň semien, naša stará Matka Zem plným priehrštím ponúka a otvára náruč človeku...“

Je pozoruhodné, že tento verš bol neskôr prevzatý do spevníka Hitlerovej mládeže zrejme preto, lebo zodpovedal národno-socialistickému mýtu o krvi a pôde. Ideologická blízkosť s *Instrumentum* je pozoruhodná. Antiracionálne odmietnutie „západnej“ kultúry (ktorá zdôrazňuje dôležitosť rozumu) je charakteristickou črtou *Instrumentum Laboris*, ktorý hovorí v č. 44 o „Matke Zemi“ a o „volaní zeme a národov“ (č. 101).

V súlade s tým sa teritórium – čiže lesy amazonskej oblasti – stáva *locus theologicus*, osobitným prameňom Božského zjavenia. Sú to miesta „epifánie“, kde sa prejavujú rezervy života a múdrosť planéty, ktoré hovoria o Bohu (č. 19). Antiracionálne odmietnutie „západnej“ kultúry, ktorá zdôrazňuje dôležitosť rozumu, je charakteristickou črtou *Instrumentum Laboris*. Okrem toho prechod od Logu k Mýtu je vyzdvihovaný ako kritérium toho, čo *Instrumentum Laboris* nazýva inkulturáciou Cirkvi. Výsledkom je prírodné náboženstvo pod kresťanskou maskou.

Zdroj: wikipedia.com

Dokument **prevracia chápanie pojmu inkulturácia** do úplne opačného zmyslu, než je ten čo o nej predložila Medzinárodná teologická komisia v roku 1988, a čo učí Druhý vatikánsky koncil v dekréte o misijnej činnosti Cirkvi, *Ad Gentes*.

O zrušení kňazského celibátu a zavedení kňazstva žien

„Nie je možné zatajiť, že táto „synoda“ chce pomôcť presadeniu dvoch bodov, ktoré doteraz neboli nikdy realizované, a ktoré sú srdcovou záležitosťou niektorých jej účastníkov: zrušenie celibátu a kňazstvo žien (na začiatok by im stačil ženský diakonát). V každom prípade ide o „skúmanie, aký typ služby možno zveriť ženám... v Cirkvi (129 a 3)“. Podobným spôsobom sa teraz „otvára priestor pre nové formy služby v Cirkvi vhodné pre tento historický moment. Je to okamih, keď treba počúvať hlas Amazónie...“ (č. 43).

Zamlčuje sa však fakt, že Ján Pavol II. z najvyššej pozície učiteľského úradu vyhlásil, že: „**Cirkev si nepriznáva moc pripustiť ženy k vysviacke**“. Veď za dvetisíc rokov Cirkev nikdy nevysväcovala ženy... Požiadavka, ktorá je v priamom rozpore s touto skutočnosťou, ukazuje, že slovo „Cirkev“ autori *Instrumentum Laboris* používajú výlučne ako sociologický termín, čím implicitne popierajú sviatostno-hierarchický charakter Cirkvi.

Spochybňovanie sviatostno-hierarchického charakteru Cirkvi

Podobne – hoci len formou letmej zmienky – je bod 127 priamym útokom na hierarchické a sviatostné zriadenie Cirkvi, keď obsahuje poznámku, či by nebolo vhodné prehodnotiť zásadu, podľa ktorej „výkon jurisdikcie (súdnej právomoci) musí byť vo všetkých oblastiach (sviatostnej, súdnej, administratívnej) trvalo viazaný na sviatosť kňazstva“ (č. 127). Z tohto chybného pohľadu potom vyvodzujú (v č. 129) potrebu vytvoriť nové formy služby, ktoré by zodpovedali potrebám amazonských národov.

Liturgia, čiže kult, je však oblasťou, kde sa ideológia falošne chápanej inkulturácie prejavuje mimoriadne podivným spôsobom. Podľa nej je vhodné preberať niektoré formy z prírodných náboženstiev.

Instrumentum Laboris dokonca požaduje, aby „chudobní a prostí ľudia“ mohli vyjadrovať „svoju (!) vieru prostredníctvom obrazov, symbolov, tradícií, obradov a iných sviatostí“ (!!) (č. 126 e).

Toto určite nie je v súlade so zásadami konštitúcie „*Sacrosanctum Concilium*“, ani s ustanoveniami dekrétu o misijnej činnosti Cirkvi *Ad gentes*. Je to prejav čisto horizontálneho chápania liturgie.

Záver

Summa summarum: Pre synodu biskupov a nakoniec pre samotného pápeža je *Instrumentum Laboris* vážnym porušením *depositum fidei*, ktoré vedie k sebazničeniu Cirkvi či k premene *Corpus Christi mysticum* na sekulárnu mimovládnu organizáciu s ekologicko-sociálno-psychologickým programom.

Po týchto pripomienkach prirodzene vyvstáva otázka: je možné, pokiaľ ide o sviatostnú hierarchickú štruktúru Cirkvi, hovoriť o rozchode s apoštolskou tradíciou, ktorá je pre Cirkev konštitutívna, alebo si autori osvojili predstavu, pre ktorú našli teologické zdôvodnenie, že doktrína sa vyvíja, aby takto zdôvodnili vyššie uvedené prelomové zmeny?

Zdá sa, že je to naozaj tak. **Sme svedkami novej formy klasického modernizmu zo začiatku dvadsiateho storočia.** Vtedy podľa evolucionistického prístupu bol prezentovaný názor, že v priebehu ustavičného vývoja človeka dochádza aj k zvyšovaniu úrovne jeho vedomia a kultúry, v dôsledku čoho môže sa stať, že to, čo bolo včera nepravdivé, dnes je pravdivé. Táto revolučná dynamika sa aplikuje aj na náboženstvo, čiže na náboženské vedomie s jeho prejavmi vo forme doktríny, kultu a, samozrejme, morálky.

Predpokladá sa tu teda chápanie vývoja dogmy, ktoré je v príkrom rozpore s autentickým katolíckym chápaním. Katolícke učenie chápe rozvoj dogmy a Cirkvi nie ako zmenu, ale ako organický vývoj subjektu, ktorý zostáva verný vlastnej identite.

To nás učia dva vatikánske koncily vo svojich konštitúciách “*Dei Filius*“, “*Lumen Gentium*” a “*Dei Verbum*“.

Treba jasne povedať, že ***Instrumentum Laboris* je v rozpore so záväzným učením Cirkvi v kľúčových veciach, a preto ho treba označiť za heretický dokument.**

Keďže je tu spochybňovaná či zle chápaná dokonca skutočnosť Božieho zjavenia, treba hovoriť aj o apostáze.

Toto je opodstatnené o to viac, že *Instrumentum Laboris* používa čisto immanentistický pojem náboženstva, ktoré považuje za výsledok a výraz vlastnej duchovnej skúsenosti. Používanie kresťanských slov a pojmov nemôže zakryť skutočnosť, že bez ohľadu na ich pôvodný význam sú používané iba ako obal bez obsahu.

Pracovný dokument „*Instrumentum Laboris*“ vypracovaný pre amazonskú synodu **predstavuje útok na základy Viery, aký bol doteraz nepredstaviteľný.** Preto ho treba rozhodne odmietnuť.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/kritika-pracovneho-materialu-amazonskej-synody-kardinalom-brandmullerom/>